CE MAI FACEŢI DOMNILOR ŢĂRANI? MAI RĂBDĂM, DOMNILOR DEPUTAŢI!..

În legătură cu faptul că instituţiile bancare din Transnistria au deschis conturi în banca centrală a Rusiei, iar conturile gospodăriilor au fost înghețate, acestea s-au pomenit într-o situaţie penibilă. După cum i-a relatat corespondentului agenţiei Moldova-pres dl Mihail Cudacov, vicepreşedinte al colhozului "Copanca", gospodăria nu are de unde lua bani pentru achiziţionarea combustibilului şi lubrifianţilor, a materialului semincer, de asemenea, nu poate face împrumuturi. Circa 300 mii ruble sînt necesare pentru a procura seminţe de mazăre, porumb, floarea-soarelui, circa 500 mii - pentru achiziţionarea de produse petroliere. Totodată, oamenii n-au primit salariul pe luna februarie şi nu se ştie dacă îl vor primi şi în martie, transmite Moldova-pres.

ÎN CETATEA DE SCAUN A MOLDOVEI, UITATĂ DE URMAŞI...

*** De 50 de ani încoace unii încearcă să aducă la cunoştinţa opiniei publice mondiale nedreptatea ce li se face, iar alţii se străduiesc din răsputeri să justifice o tîlhărie**
*** La tezaurul spiritual al neamului nostruveghează duhul lui Ştefan cel Mare**
*** Veni-va oare ziua cînd toţi românii îşi vor pleca fruntea, cu nesfîrşită smerenie într-un fierbinte: "Mulţumescu-Ţi Ţie, Doamne, că ai auzit glasul sfînt al clopotului de la Putna!"?**
*** Toate documentele ecleziastice pentru canonizarea lui Ştefan cel Mare, care va avea loc în prima jumătate a anului 1992, au fost înaintate patriarhiei române.**
*** "Între Ucraina şi România însuşi bunul Dumnezeu a săpat hotar veşnic prin apa Nistrului"!**

Ar fi firesc ca numai rîurile să despartă ţinuturile, oraşele şi satele unui popor. Aşa cum constata gentilomul francez Charles de Joppecourt, însoţitorul principilor poloni pentru ridicarea în scaun a lui Alexandru Movilă: "Mai este un rîu, care se cheamă Prut, şi care desparte ţara (Moldovei) în două părţi aproape egale..." Or, după cum recunoştea Martin Chemetovski, palatin de Braţlav la 1703: "Între Ucraina şi România însuşi bunul Dumnezeu a săpat hotar veşnic prin apa Nistrului.

Desigur, aşa ar fi fost firesc...

Buneii celor care au vrut să întoarcă apele rîurilor nordice spre sud au fost însă nespus de preocupaţi de croirea unor hotare artificiale. În urma unor decizii cu consecinţe triste Prutul a ajuns să împartă un neam în două ţări, iar prin inima Bucovinei a fost tras un uriaş gard de sîrmă ghimpată. Astfel, cu blîndeţea lor proverbială, unii încearcă de cincizeci de ani să aducă la cunoştinţa opiniei publice mondiale nedreptatea ce li s-a făcut, iar alţii, lipsiţi atît de scrupule, cît şi de dovezi concludente, se străduiesc din răsputeri să justifice o tîlhărie. Pentru Ţara de Sus a Moldovei lucrurile se prezintă astfel pînă astăzi.

Bunăoară, un ziar sucevean susţine rubrica "Bucovina - pămînt românesc", iar cele ucrainene din Cernăuţi - genericul "Bucovina - pămînt slav". În corul celor din urmă se aud note false - majoritatea autorilor au poposit

Tov. Smirnov, ваши идеалы более чем очевидны...